

“Sống thật sống làm cho các ông được tốt” (Ga 8,32)

Sống kiên nhẫn

Trong những ngày này, truyền thông Việt Nam không ngừng nói về ca ngợi Giáo sư Ngô Bảo Châu, một tài năng trẻ Việt Nam, 38 tuổi, đã nhận giải toán học Fields. Trong khi đó, một nhà trí thức khác, Phạm Minh Hoàng, giảng viên Đại học Bách khoa Sài Gòn, rời Việt Nam năm 1972 qua Pháp du học, rời trở lại Việt Nam năm 1990 vào thời kỳ “đổi mới”, nay đang chờ ngày ra tòa, chắc không vì lý do gì khác hơn là vì đã làm cho sinh viên những ý tưởng tốt, dân chủ. Chờ ng bị tù khoa học không nhận được đích phúc về con người thì đổi tốt ng của nó sẽ là cái gì !

Đội homicide Nhà Văn Việt Nam

Vấn đề là chuyện thời sự liên quan đến giải trí trí thức Việt Nam xảy ra cho mọi đầu tháng 8 này, chính xác là trong hai ngày 5 và 6 tháng 8 : thời điểm ng học viên Hành chính Quốc gia đã đi ra Đại học Nhà Văn VIII, với sự tham dự viên lên đến bảy tám trăm, trong số đó gần 2/3 là các đảng viên cộng sản. Nghe đâu chi phí dành cho Hội Nhà Văn lên đến trên 86 tỷ đồng trong thời gian 2005-2010. Điều đáng biết là lần này trong Chỗ toà đoàn có nhà văn trung tâm ng công an Hồ Chí Minh, không biết có quen cầm bút bằng cầm súng hay không.

Đến lượt nhà văn bắt bắt mình

Những yêu cầu đã tạo ra sự chú ý về đội homicide Nhà Văn Việt Nam lần này không là gì khác hơn là một sự nhân vật thu hút cánh “lính trái” như Ngô Minh, Bùi Minh Quốc, với những bài viết không được trình bày công khai tại Đại học, những được biết đến như đã lên mạng.

Tuy nhiên có lẽ tiếng nói mạnh mẽ nhất là Trần Minh Hoàng, tác giả bài tham luận được phổ biến trên mạng trước cả khi Đại học bắt đầu. Tuy được viết theo đơn đặt hàng của nhà văn Hoàng Thành, Chủ tịch hội Nhà Văn Việt Nam, những lời không được phép đặt tại Đại học. Không những thế, tại hội trường, khi tác giả bài tham luận chỉ muốn nói về vấn đề câu ba chữ thôi, thì cả đồng đội micro nào là đồng đội dây micro đó y như bị sét đánh, thành ra cuối cùng chỉ ng nói năng gì được.

Lý do chúng có gì khó đoán, đó là vì nội dung của bài tham luận “có vấn đề”. Nguyên cái tiêu đề thôi cũng làm cho ai yêu bóng vía phải giật mình : “Chúng có sự thật mà gì phải phóng con người, gì phải phóng văn học và đời sống.” Đọc xong chúng, xong câu đầu tiên, ta có cảm tưởng đang chúng kiến cảnh mặt võ sĩ vờ như lên khán đài đã vùng tay múa kiếm : “Thối thối ng, con người sự món gì nhứt ? Sự ma quỷ ? Không ! Sự v ? Không ! Sự công an ? Không ! Sự cảm quy ? Không ! Sự chết ? Không !”. Theo chúng tôi, con người trên mặt đất này sự nhứt sự thật.

Sau khi đọc câu hỏi và trả lời, tác giả liền chúng mình : “Đã có bao nhiêu lý thuyết chính trị thật gì phải phóng con người, bao nhiêu cuộc lật đổ, cuộc cách mạng tuyên thệ gì phải phóng con người, giúp con người hoàn toàn tự do, sau khi đã lật hàng triệu triệu sinh mạng. Rút cuộc, con người hình như vẫn chưa được hoàn toàn gì phải phóng, chưa hoàn toàn được tự do, con người vẫn còn sự hãi vì bộ sự đời trá thối ng tr ? Mặt sự đời sống, mặt sự dân tộc trên hành tinh vẫn còn bộ nhứt trong nhà ngục có tên là đời trá. Chúng phải làm mặt cuộc cách mạng của sự thật mà mong gì phải thoát cho nhân dân khỏi ngục tù kia.”

Rồi đưa vào đến nhà của K.Marx : “Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý”, tác giả liền liệt kê lên ý tưởng của các tác gia như Ba-lan Lech Kaczinski : “Sự thật, kẻ cảm sự thật đau đớn nhứt, luôn luôn gì phải phóng con người. Sự thật gần chết. Sự thật mang lại sự công bằng. Sự thật chỉ ra con đường hoà hợp.” Tác giả cũng nhắc lại chủ đề cuộc hội thảo do Ban Tuyên giáo trung ương tổ chức đời Đà Lạt trong hai ngày 12-13 tháng 07 năm 2010, chủ đề đó là “Văn học nghệ thuật phản ánh hiện thực đời sống hôm nay.” Tác giả cũng không quên nhắc lại lời của Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh căn dặn văn nghệ sĩ : “Coi trọng nghệ thuật nào... Cui trọng nói đây trước hết là Đảng phải coi trọng cho các đảng chí... Tôi cho rằng khi sự dây ràng buộc được cắt đứt, sự làm cho văn học nghệ thuật như con chim tung cánh bay lên trời xanh...”.

Ba sự thật

Sau khi đã cảm nhận rào trước đón sau, tác giả liền liệt kê tiếp đến 3 sự thật :

“Sự THẬT MẸT : chưa bao giờ, sự phận dân tộc ta, đời sống ta có nguy cơ tiêu vong như hôm nay : nước nhà đang bị gì c ngoi bang xâm lấn bằng cuộc chiến tranh ngạt ngào, chiến tranh ô nhiễm thối m thối và táng hoa, táng quá, anh anh chú chú, bằng cách chiến đấu hai quán đời chiến lược Hoàng Sa và Trường Sa, lấn chiếm dần dần biên giới đất liền và hải đảo, khiến người lính biển vô cùng tận của ta rơi sự mặt chết, dân tộc ta không còn đường ra đời đường, coi như tiêu. Ngoi bang dùng chiêu bài “ý thức hệ” và “16 chữ vàng” làm dây trói vô hình, trói buộc đảng cảm quy và nhà nước Việt Nam phải nhân nhượng kẻ xâm lược hết đời này đời đi khác. Trên đất liền, ngoi bang dùng con bài khai thác bauxite, mua đất thuê hơn 100 năm của

18 tĐ nh ĐĐ y cĐ trĐ ng rĐ ng, thĐ c chĐ t là công cuĐ c chiĐ m đĐ t di dân theo kiĐ u vĐ t đĐ u loang, theo kiĐ u “nĐ hoa trong lòng đĐ ch”... rĐ ng bĐ triĐ t phá gĐ n hĐ t, sông ngòi đĐ ng ruĐ ng cĐ n kiĐ t nguĐ n nĐ c, ĐĐ t ĐĐ i kinh hoàng, khí trĐ i bĐ ô nhiĐ m tĐ i mĐ c cuĐ i cùng, nĐ c mĐ n xâm hĐ i phá hĐ y các đĐ ng bĐ ng. ChĐ cĐ n mĐ t trĐ n mĐ a ĐĐ n là Hà NĐ i, Sài Gòn biĐ n thành sông do quy hoĐ ch xây đĐ ng phĐ n khoa hĐ c. HĐ t lúa, cĐ khoai, mĐ rau, tôm cá, thĐ t gia súc, gia cĐ m cũng đang bĐ các chĐ t hóa hĐ c đĐ c hĐ i chĐ a trong thĐ c ăn, các chĐ t tăng trĐ ng, chĐ t bĐ o quĐ n đĐ c hĐ i ám sát, khiĐ n sinh tĐ n cĐ a giĐ ng nòi có cĐ biĐ n đĐ ng...

ĐĐ o đĐ c xã hĐ i tha hóa tĐ i mĐ c cuĐ i cùng, con nguĐ i hĐ u nhĐ không còn biĐ t tĐ i liêm sĐ và ĐĐ phĐ i...

NĐ n giáo đĐ c ViĐ t Nam hôm nay là mĐ t nĐ n giáo đĐ c thiĐ u trung thĐ c... ĐĐ o đĐ c trong giáo đĐ c ViĐ t Nam hôm nay đĐ ng nghĩa vĐ i đĐ i trá : thầy đĐ i trá thầy, trò đĐ i trá trò, quĐ n lý giáo đĐ c báo cáo láo cĐ t ĐĐ y thành tích, nĐ n mua bán bĐ ng, bán đĐ thi, mua quan bán tĐ c đang là đĐ i hĐ a cĐ a nĐ n giáo đĐ c . HĐ u hĐ t sách giáo trình, sách giáo khoa...là sách đĐ o văn. Cán bĐ có chĐ c có quyĐ n đua nhau làm thĐ c sĩ, tiĐ n sĩ...ĐĐ y bĐ ng thĐ t nhĐ ng hĐ c giĐ . NĐ n dùng tiĐ n mua bĐ ng cĐ p, mua hĐ c hàm hĐ c vĐ đang điĐ n ra công khai trong cái chĐ trĐ i giáo đĐ c ViĐ t Nam...

SĐ THĐ T HAI : ChĐ a bao giĐ nhĐ hôm nay, trên đĐ t nĐ c ta, giĐ c nĐ i xâm có tên là tham nhĐng ĐĐ i hoành hành ngang nhiên, kinh hãi nhĐ đĐ ch hĐ ch đĐ n thĐ . Dân có tham nhĐng không ? Không ! ThĐ thì ai là giĐ c nĐ i xâm, là giĐ c tham nhĐng ? ThĐ a, chính quyĐ n ! ChĐ kĐ có chĐ c có quyĐ n mĐ i tham nhĐng đĐ c mà thôi...

SĐ THĐ T THĐ BA : Nói mĐ t đàng, làm mĐ t nĐ o, hay là danh không chính thì ngôn không thuĐ n.

ĐĐ ng, Nhà NĐ c ViĐ t Nam nói thì rĐ t hay, nhĐ ng làm thĐ ng nguĐ c ĐĐ i. NhĐ ng nguyên tĐ c, nguyên lý, luĐ t pháp, chính sách, đĐ ng ĐĐ i cĐ a đĐ ng cĐ m quyĐ n và nhà nĐ c ViĐ t Nam hiĐ n nay hĐ u hĐ t đĐ u không chính danh.”

Trên đây chĐ là mĐ y trích đĐ n cĐ a mĐ t bài viĐ t dài gĐ n 16 trang A5 vĐ i nhĐ ng ví đĐ rĐ t chi tiĐ t, rĐ t cĐ thĐ đĐ chĐ ng mình rĐ ng : “ChĐ có sĐ thĐ t mĐ i giĐ i phóng con nguĐ i, giĐ i phóng văn hĐ c và đĐ t nĐ c.” ThiĐ t nghĩ không riêng gì tôi, mà bĐ t cĐ ai quan tâm đĐ n văn hĐ c, đĐ n con nguĐ i, đĐ n đĐ t nĐ c, đĐ c bài này xong chĐ có thĐ vui mĐ ng, cĐ m phĐ c và tri ân nhà văn TrĐ n

Mô nh Hô o đã “dám liêu u mô ng nói lên nhô ng sô thô t cay đô ng nhô t, khô ng khiô p nhô t cô a đô t nô c chúng ta hiô n nay, nhô ng sô thô t chô t ngô i, ai ai cũng biô t, mà vì sô tù tái nên không ai dám nói ra.”

Hô ng vá Đái hái Dân Chúa

Đái hái các Nhà Văn váa nói trên đây khiô n tôi liên táng tái mô t Đái hái khác sô diô n ra tháng 11 tái đây, đó là Đái hái Dân Chúa. Chô ng phái tôi không biô t đán nhô ng gì là tích các mà mô i thành phán dân Chúa đã và đang góp phán xây đáng đá Giáo Hái Viát Nam đác nhô hôm nay. Nhô ng đái u tôi e ngô i, là nhô ng thành công đát đác sô ru ngô chúng ta, không cho chúng ta can đám nhô n ra nhô ng yáu kém cán khác phác, nhô ng sai lám cán sô a cháa. Nô u theo lái Trán Mô nh Hô o, chá có sô thô t mô i giái phóng con ngô i, giái phóng văn hác và đát nô c, thì cũng chá có sô thô t mô i giái phóng đác Giáo Hái Viát Nam hôm nay. Và cùng vái Trán Mô nh Hô o tôi cũng xin đác chá ra ba sô thô t :

Sô thô t mô t : Nhô ng đái u Trán Mô nh Hô o nói trên đây liên quan đán sô tán vong cáa đát nô c, cáa dân tác là đái u hiô n nhiên không thá phá nhô n. Câu hái đát ra là trác thá m tráng đó, Giáo Hái Công Giáo chúng ta đã có đáng thái nào đá cháng minh là mình gán bó vái dân tác, vái đát nô c. Trong khi các nhà trí thác nhô n ra ý đá xâm lác cáa ngoái bang nhân vá bauxite Tây Nguyên, đã nhanh chóng và mô nh mô lên tiáng, không nhô ng chá nhô ng ngô i sáng trong nô c, nhô ng cá đán nhô ng ngô i Viát á nô c ngoái, kác nhô ng ngô i không còn giá quác tách Viát Nam, trong khi có nhô ng sinh viên, hác sinh mô nh đán kéo nhau đi biáu tình, rái đán khi bá công an sách nhiáu, canh cháng quá ká, thì đêm đêm tìm cách lén vá lên táng mô y chá HS-TS-VN đá biáu hiô n lòng yêu nô c, biáu hiô n quyát tâm báo vá Hoàng Sa, Tráng Sa, quyát tâm giá gìn sô toàn ván cáa lãnh thá, thì Giáo Hái Công Giáo không có nái mô t cá chá, mô t tiáng nói, cá bình chân nhô vái, nhô thá nhô ng chuyán đó cháng liên quan chi tái mình. Váy sô thô t có phái là Giáo Hái Công Giáo đang quyát tình đáng bên lá dân tác ?

Sô thô t hai : Tái Na-da-rét, Đác Giê-su đã mô c khái sô mô ng cáu thá cáa ngài khi trích đán lái sám cáa I-sai-a : “Thán Khí Chúa ngô trên tôi, vì Chúa đã xác đáu tán phong tôi, đá tôi loan báo Tin Mô ng cho kángghèo hèn. Ngô i đã sai tôi đi công bá cho ká bá giam cám biát há đác tha, cho ngô i mù biát há đác sáng mô t, trá lái tá do cho ngô i bá áp bác” (Lc 4,18). Và sô mô ng cáa Hái Thánh là tiáp nái công trình cáu đá cáa Đác Giê-su. Thá thì trên đát nô c Viát Nam hôm nay, khi tá bác chí nam, tá nông thôn đán thành thá, ngô i dân oan bá cáp đát không còn biát kêu ai, vì đán pá đán kêu oan thì cá bá đán đáy tá toá đái lên toá trên, rái lái tá toá trên xuáng toá đái, khi nhô ng ngô i bày tá chính kián cách ôn hoà nhô m góp phán xây đáng xá hái, xây đáng đát nô c, nhô ng ngô i đòi hái tá do, dân chá, nhân quyán, bá áp bác, bá tù tái, ngay cá lúc cháa vào tù thì cũng không còn đáng sáng, vì đá xin viác không ai dám nhô n, đá thuê nhà không ai dám cho, khi phá ná bá bán làm gái mô i dám, ngô i lao đáng bá bóc lát tàn tá, trong nhô ng hoàn cánh bi đát thá m nhô thá, mà Giáo Hái Công Giáo ván ngô m

mi&#ng làm thỉnh, thì s&# th&# t hôm nay có ph&#i là Giáo H&#i đang quay l&#ng l&#i v&#i ng&#&i nghèo, ng&#&i b&# bóc l&#t, b&# áp b&#c ?

S&# th&# t ba : Chúng ta vi&#n c&# “không làm chính tr&#” đ&# kh&#i lên ti&#ng khi ph&#i lên ti&#ng, chúng ta nói hi&#p thông mà ch&#ng hi&#p thông, chúng ta đ&# ra ph&#&ng châm h&#p đ&#n “Đ&#ng hành v&#i dân t&#c”, đ&# cu&#i cùng ch&# đ&#ng hành trên gi&#y, chúng ta tôn vinh lòng th&#&ng xót Chúa, nh&#ng khi x&#y ra các v&# Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý, và m&#i đây nh&#t là C&#n Đ&#u, thái đ&# c&#a ta là ai ch&#t m&#c ai. Th&# thì câu h&#i đ&#t ra là : ph&#i ch&#ng chúng ta cũng nh&# nh&#ng cán b&# c&#ng s&#n : “nói mà không làm, hay nói m&#t đ&#ng làm m&#t n&#o ?”

M&#y đ&#m tôi nêu trên đây ch&# mang tính g&#i ý đ&# ta có th&# nhìn l&#i và suy nghĩ, vì tôi không mu&#n, mà cũng không có kh&# năng li&#t kê đ&#y đ&# nh&#ng đ&#u ph&#i tránh, hay nh&#ng vi&#c ph&#i làm. Hy v&#ng s&# còn nhi&#u ng&#&i khác góp ý cho Đ&#i h&#i.

Vai trò c&#a lãnh đ&#o

Trong t&# ch&#c nào cũng th&#, ng&#&i lãnh đ&#o n&#m vai trò quan tr&#ng. Chính vì th&# mà trong th&#i gian qua, nh&#t là t&# khi x&#y ra nh&#ng bi&#n đ&#ng trong Giáo H&#i Vi&#t Nam liên quan đ&#n vi&#c thay b&#c đ&#i ngôi t&#i Tòa T&#ng Giám M&#c Hà N&#i, các giám m&#c đã b&# truy&#n thông phê phán gay g&#t, n&#ng n&#. Nh&#ng làm sao bi&#t đ&#&c ai đúng, ai sai ?

Tr&#&c câu h&#i này, di&#n đàn N&# V&#&ng Công Lý ngày 20-08-2010 đăng t&#i bài c&#a Lê Thiên : “H&#i Đ&#ng Giám M&#c : Giáo lu&#t và th&#c ti&#n t&#i Vi&#t Nam”. Đ&#c xong bài c&#a Lê Thiên, tôi th&#m nghĩ : ông này đúng là “b&#o ph&#i”. Là vì d&#m “đ&#ng” đ&#n giám m&#c đã là “to gan” r&#i, nh&#ng &# đây Lê Thiên đ&#ng t&#i c&# H&#i Đ&#ng Giám M&#c (H&#GM) ! Có đ&#u ông không nói vu v&#, nh&#ng nói có sách. Trong ph&#n chú thích, ông li&#t kê ra đ&#n 86 đ&#u trong B&# Giáo Lu&#t liên quan đ&#n H&#GM ! Ông d&#a vào đó đ&# ch&# ra quy&#n h&#n và trách nhi&#m c&#a H&#GM. R&#i ông kh&#ng đ&#nh : “Chúng ta có th&# k&#t lu&#n r&#ng, theo n&#i dung B&# Giáo Lu&#t, H&#GM là m&#t t&#p th&# nh&#ng v&# Ch&# Ch&#n cùng liên đ&#i trách nhi&#m làm “ti&#ng nói cho nh&#ng ng&#&i không có ti&#ng nói” trong m&#t qu&#c gia. B&#t c&# lúc nào và &# đâu trong đ&#a bàn ho&#t đ&#ng c&#a mình, khi x&#y ra m&#t bi&#n c&# đ&#ng ch&#m đ&#n đàn Chi&#n, thì t&#p th&# Ch&# Ch&#n trong H&#GM cũng đ&#u nhanh chóng can đ&# vào b&#ng cách này ho&#c cách khác, ch&# không l&#ng l&# “lên ti&#ng hay không lên ti&#ng” đ&# r&#i đ&#i t&#i ch&# vô c&#m, vô can và... vô trách nhi&#m.

VĐ i hàng loát quyán hán pháp đánh, không mát HáĐGM nào tá cho phép mình nái ra bát ká lý do gì đá tránh can đá vào viác đáu tranh báo vá công báng xã hái, báo vá quyán sáng cáa con ngáĐ i trong đó có quyán tá do tín ngáĐ ng, quyán sá háu tài sán, quyán tá do ngôn luán, tá do tá bày tá táng hay phát biáu quan đáĩm, quyán tá do cá trá cùng các quyán tá do căn bán chính đáng khác... !”

Không đáng lái nái nháng nguyên tác tráu táng, Lê Thiên đá tháng vào các ván đá thái sá đác biát trong hai năm váa qua : “Nháng vá xúc phám đán các biáu táng thiáng liáng cáa ngáĐ i tín háu, nhá xúc phám tái Thánh giá, tái các ánh táng và nái thánh, dù xáy ra á bát cá nái nào trên đát náĐ c, đáu không thá coi là chuyán riáng cáa mát cá nhán, mát nhóm ngáĐ i, mát giáo xá hay giáo phán. Trong nháng bián cá đáu sôi láa báng nhá trên, hay nháng vá đán áp bát bá, tù đáy, gây tháng tích hoác làm chát ngáĐ i, làm sao HáĐGM có thá nhán tâm chán chá, đán đá xem có nên “lên tiáng hay không lên tiáng” ? Cháa nói tái khía cánh đáo đác và tình ngáĐ i, mà chá căn cá vào mánh lánh cáa Giáo Luát, thái đá không đát khoát hay cá tình tránh né trách nhiám áy khó có thá bián minh dù báng bát cá lý lá nào. Cháng nháng thá, thái đá áy còn làm cho niám tin bá giao đáng và lung lay tán gác.”

Không biát trong hàng ngũ các giám mác Viát Nam, đá có bao nhiêu vá cháu dành thì giá nghiên cáu các tài liáu Công Đáng Vatican II và giáo luát hián hành liên quan đán quyán hán và trách nhiám cáa HáĐGM nhá Lê Thiên đá làm. Náu không ai cháng minh đáĐ c là Lê Thiên sai, thì nay các tín háu Công Giáo đá có cá sá đá đánh giá láp tráng và thái đá các giám mác Viát Nam tráĐ c nháng ván đá thái sá nóng báng cáa đát náĐ c và Giáo Hái.
Kát luán

Sau 350 năm truyán giáo và 50 năm thành láp hàng giáo phám, lác quan hay biá quan là quyán cáa mái ngáĐ i. Nháng sá thát khách quan là suát nhiáu tháp niên liên tiáp, sá tín háu Công Giáo Viát Nam không vát quá ngáĐ ng 7 hay 8 phán trăm. Trong cáng đáng dân tác 86 hay 87 triáu hôm nay, chúng ta ván là thiáu sá. Náu truyán giáo là bán chát ngáĐ i Ki-tô háu, thì chúng ta còn rát nhiáu viác phái làm. Thá nháng náu đáĐ i mát ngáĐ i Viát Nam ngoài Công Giáo, Giáo Hái chúng ta chá là mát tá chác mánh, có ká luát chát chá, có tài sán lán lao, có nhán lác có trình đá, nháng lái thá á vái ván máng dân tác, quay láng lái vái đái đáa sá ván là nháng ngáĐ i ngháu, thá á vái mái cuác tranh đáu cho nhán quyán, cho tá do dân chá, thì đáng bào ta có gì đá chá mong, có gì đá hy váng ? Làm sao tín táng vào nháng vá lánh đáo tôn giáo chá vì muán đáĐ c yên thân mà cháu khuát tá phác báo quyán ? Trong bái cánh đó, nháng tiáng nói nhá Trán Mánh Háo hay Lê Thiên là nháng tiáng nói rát đáng trán tráng.

Sài Gòn, ngày 28 tháng 08 năm 2010

